

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายเฉลิมพล เอกอรุณกุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๕๕

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

บทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๓ หรือไม่

ความเห็น

ในบรรดาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ฝ่ายจำเลยได้ยื่นต่อศาลจังหวัดสระบุรีว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๓ จะเกี่ยวข้องกับประเด็นของเรื่องที่ได้ยื่นมากที่สุด จึงขอเสนอว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ขึ้นมาพิจารณาก่อนมาตราอื่น ๆ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักประกันความมั่นคงแห่งสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยบัญญัติให้การจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

สำหรับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ขายอาหารหรือเครื่องดื่ม ตั้งแต่เวลา ๐๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๕.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจ

สำหรับนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับจังหวัดอื่น ๆ วรรคสอง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ได้รับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มในสถานที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่มในกำหนดเวลาห้ามขาย เว้นแต่สถานที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่มนั้น ได้รับใบอนุญาตให้ขายได้ตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม บัญญัติว่า ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่เจ้าของ ผู้ครอบครอง บริวารหรือผู้ทำงานในสถานที่นั้น และวรรคห้า บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่การขาย การรับประทาน หรือการดื่มในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ ดังกล่าว แม้จะมีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์ในขณะที่ยกประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งเป็นสถานการณ์พิเศษมิใช่สถานการณ์โดยปกติก็ตาม แต่ในสถานการณ์ปกติเช่นในปัจจุบันซึ่งประชาชนมีเสรีภาพในการเดินทางทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเวลากลางคืน ซึ่งต้องแวะรับประทานอาหารตามที่ต่าง ๆ เช่น ร้านอาหารและเครื่องดื่ม การกำหนดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ ดังกล่าว เป็นการกำหนดโดยไม่จำเป็นและขัดต่อความเป็นจริง ถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการขายอาหารและเครื่องดื่ม และการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่จำเป็น และเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพขายอาหารหรือเครื่องดื่ม

จึงวินิจฉัยว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๑๕ ข้อ ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ และเมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าประกาศของคณะปฏิวัตินี้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตราอื่น ๆ ที่ฝ่ายจำเลยยกขึ้นมาโต้แย้งอีก

นายเฉลิมพล เอกอรุ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ